

مطبوعاتي اعلاميه

پرېکون لازمي دی، خو حلاله نه ده؛ بلکې يوه غلط فهمي ده چې خلک پرې غولېږي او داسې

احساس ورکوي چې خپل مکلفيت يې ترسره کړی دی!

(ژباړه)

الزهر شريف د يوې جنجالي اعلاميې په ترڅ کې پر مسلمانانو غږ کړی، چې له ټولو سياسي، ډيپلوماټيکو او ولسي وسايلو کار واخلي، تر څو په فلسطين کې د وينو تويولو د مخنيوي او د اسلامي مقدساتو، په ځانگړې توگه د الاقصی جومات د ساتنې لپاره د يهودي دولت له محصولاتو سره د پرېکون د بيا فعالولو لپاره هڅې وکړي. دغه غوښتنه داسې مهال کېږي، چې په فلسطين کې پېښو شدت موندلی او دغه اقدام د فلسطين د خلکو د ملاتړ لپاره يو مهم گام بلل شوی دی. الزهر ټينگار وکړ چې پرېکون د ولسي مقاومت له خورا مهمو بڼو څخه دی چې د اشغال پر وړاندې د فشار په راوستلو کې مرسته کولای شي. په دغې اعلاميه کې د فلسطينيانو د حقونو د نقض په اړه ژوره اندېښنه څرگنده شوې او د هغوی له عادلانه مبارزې سره د نړيوالې همکارۍ پر اهميت ټينگار شوی دی. د الزهر علماوو وويل چې د پرېکون بيا فعالول يو روښانه پيغام دی چې د فلسطين د قضیې په ملاتړ کې د اسلامي امت د چمتووالي کچه ښيي. الزهر د ځينو حکومتونو له لوري د هڅو د زياتولو او د فلسطين د قضیې له ملاتړو اسلامي هېوادونو سره د همکارۍ د پياوړي کولو غوښتنه وکړه. (اخبار الغد ۲۰۲۴/۹/۱)

د فلسطين قضیه د ټول امت لپاره يوه محوري مسله ده، چې مشري يې مصر کوله او د سپېڅلې خاورې ساتونکی و. له څو لسيزو وروسته، له همدې ځای څخه ناصر صلاح الدين د صليبيانو د الاقصی جومات د ازادۍ لپاره پاڅون وکړ. اوس دغه سپېڅلې خاوره د يهودانو له لوري اشغال شوې ده، چې هلته اسلامي مقدساتو ته سپکاوی کوي او زموږ د خلکو وينې تويوي. مسله يوازې د ۲۰۲۳م کال د اکتوبر له ۷مې نه، بلکې له هغه وخت راهيسې پيل شوې، چې د دوی چټل قدمونه زموږ پر سپېڅلې خاوره کېښودل شول. نو ولې دا د پرېکون غوښتنې وخت ناوخت راپورته کېږي؟ ايا امت له پرېکون پرته بل څه نه شي کولی؟ ايا پرېکون کومه گټه لري؟ امت بايد د فلسطين له خلکو سره څه وکړي؟

پرېکون پر مسلمانانو لازم دی. له يهودي دولت سره - چې په حقيقت کې په جگړه کې ښکېل دی او د فلسطين سپېڅلې خاوره يې اشغال کړې ده- هېڅ سياسي، سوداگريزي يا کلتوري اړيکې نه شي جوړېدلای. سره له دې چې د يهودي دولت پر وړاندې پرېکون لازمي دی، خو دا د کمزورو کار او د هغه څه برعکس عمل دی، چې په عمومي توگه امت او په ځانگړې توگه د مصر خلک پرې باور لري، ځکه هغوی يهودي دولت په يوه ورځ کې له

منځه وړلی شي. د مصر د خلکو له لوري پرېکون کول هغوی له خپل ستر مکلفیت څخه، چې د يهودانو پر وړاندې جگړه کول او د لومړۍ قبلې او د درېيم سپېڅلي ځای ازادول دي، نه شي خلاصولی. پرېکون له لومړۍ ورځې څخه يوازې د خلکو نه، بلکې د دولت مکلفیت دی چې د وارداتو او صادراتو د مخنيوي واک لري. که دولت دا کار وکړي، پرېکون به په طبيعي ډول ترسره شي، خو که دولت وارداتو او صادراتو ته دوام ورکړي او خلکو ته د پرېکون امر وکړي، نو دا يوه مسخره ده! دولت تل د پرېکون غوښتنه نه کوي؛ بلکې هغه وخت يې کوي چې يهوديان د سپېڅلې خاورې پر وړاندې خپل وحشت زياتوي، زموږ د خلکو وينې تويوي، د امت مقدساتو ته سپکاوی کوي او د سپېڅلو ځايونو بې عزتي کوي! کله چې د يهودانو پر وړاندې د خلکو غوسه زياته شي او دغه غوسه د شرمېدلو رژيمونو پر وړاندې چې دغه غاصب دولت ساتي، د اور په څېر د چاودېدو په حال وي، نو دغه غوښتنې رامنځته کېږي چې خلک آرام کړي!

سره له دې چې پرېکون لازمي دی، خو دا په فلسطين کې زموږ خلک نه شي خوندي کولی او د يهودانو پر وړاندې د غرب ملاتړ هم نه دروي. دا په حقيقت کې يو واقعي پرېکون نه دی. د مصر رژيم له يهودي دولت څخه طبيعي گاز واردوي، او هغوی ته يې هغه ساحې وسپارلې چې د مصر په سمندري اوبو کې وې. همدارنگه، مصر د يهودي دولت لومړنی ملاتړی او د هغوی د سرحدونو نږدې ساتونکی دی. د مصر بندرونه د هغوی د اړتياوو د پوره کولو لپاره کارول کېږي. سربېره پر دې، همدا رژيم دی چې د خلکو غوسه سروي او د مصر خلک او پوځ د ټول فلسطين له ازادولو منع کوي.

د الازهر علما يا په ټوله کې د امت علماو د دې پر ځای چې د پرېکون غوښتنه وکړي، بايد د هغو پوځونو د بسياج کولو غوښتنه وکړي چې د فلسطين د ازادولو پوره وړتيا لري. د فلسطين خاوره په ټول امت پورې اړه لري او دوی پوهيږي چې له ايمان وروسته تر ټولو لوی فرض د هغه چا مخنيوی دی، چې د اسلامي خاورو يوه لويشت يې غصب کړې وي. ابن عابدين په "حاشيه" (۲۳۸/۳) کې وايي: "که دښمن د اسلام پر يوه سرحد برید وکړي، نو دفاع يې پر هغه چا فرض عين گرځي چې دغه سرحد سره نږدې وي. خو د هغو کسانو لپاره چې له دښمن څخه لرې دي، نو که دوی ته اړتيا نه وي، نو د هغوی لپاره کفايي فرض دی. که چېرې دوی ته اړتيا وي، داسې چې نږدې کسان د دښمن پر وړاندې مقاومت نه شي کولی، يا که دوی په دې کې سست وي او جگړه نه شي کولی، نو دا پر هغو کسانو فرض عين گرځي چې له دوی سره نږدې وي. داسې فرض لکه لمونځ او روژه چې پرېښودلی يې نه شي. او همداسې پر نور امت، تر هغې چې دا پر ټولو مسلمانانو په ختيځ او لويديځ کې په تدريجي توگه فرض گرځي".

د امت لپاره یوازې د پرېکون غوښتنه له فرض جهاد څخه انحراف او له دغې اړتیا څخه پام بلخوا اړول دي چې پوځونه باید د سپېڅلې خاورې د خلکو د ملاتړ لپاره بسیج شي او د هغو حکامو محاسبه وکړي چې زموږ د خلکو د ملاتړ په برخه کې ناکام دي. نو ځکه، پرته له دې چې د پوځونو د بسیج غوښتنه وکړي، یوازې د پرېکون غوښتنې د فلسطین د خلکو لپاره خطر دی، ځکه چې دا خلکو ته یو ناسم احساس ورکوي چې دوی د سپېڅلې خاورې لپاره خپل مکلفیت ترسره کړی دی. دا د هغوی د ناکامۍ بله بڼه ده، داسې احساس پیدا کوي چې د ډیر څه کولو وړتیا نه لري؛ په داسې حال کې چې امت د هر څه کولو وړتیا لري. خلک کولی شي د دغه رژیم پر وړاندې، چې یهودي دولت ساتي، ودرېږي او د مصر له پوځ څخه وغواړي چې دا او هر هغه څه چې د فلسطین د ازادۍ او د اسلامي دولت د جوړولو ترمنځ خنډ دي، له ریښو څخه وباسي. اسلامي دولت به دوی د هغه څه کولو ته هڅوي چې الله سبحانه و تعالی پرې فرض کړي او د فلسطین په گډون د امت ټولې اشغال شوې خاورې به ازادې کړي او د مظلومو خلکو ملاتړ به یې وکړي. دا پر الازهر او د هغه پر علماوو فرض دی چې خلکو ته وښيي چې پرېکون یوازې د محصولاتو نه پېرل نه دي، بلکې دا دی چې د لاسپوڅو جرړې یې وباسو او له یهودي دولت سره مو اړیکه یوازې د جگړې حالت وي، تر هغه چې دا سرطاني دانه له اسلامي خاورو پاکه کړو. دوی ته باید دا روښانه کړي چې الله سبحانه و تعالی د فلسطین، د فلسطین خاورې او اسلامي مقدساتو په اړه پر امت او د امت پر پوځونو څه شی فرض کړي. د مصر د پوځ لپاره د فلسطین ازادې تر ټولو ستر فرض دی او په حقیقت کې دوی د دې وړتیا لري چې په یوه ساعت کې دغه کار وکړي.

اې د الازهر علماوو: دا پر تاسو فرض دی، نو الله سبحانه و تعالی ته هغه څه وښایاست چې هغه یې له تاسو څخه خوښوي، د خیر او صداقت لپاره د لارښود رڼا شی او د هغه رژیم پر وړاندې اور شی چې له یهودي رژیم سره شریک دی او ملاتړ یې کوي؛ هغه څه ورته ووايي چې جادوگرانو فرعون ته وویل:

«فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا»

ژباړه: «نو هره پرېکړه چې کوي و یې کړه! ستا واک یوازې د دې نړۍ په ژوند کې دی.» [طه: ۷۲]

پوه شی چې دا دسیسه به برعکس عمل کوي. الله سبحانه و تعالی د خپلو پوځونو ملاتړ کوونکی او د خپل دین ساتونکی دی، که څه هم د دښمنانو دا نه خوښېږي. نو خلک حق ته وهڅوي؛ پر حق ثابت قدمه شی او خلک پرې ثابت قدمه کړي، تر څو چې د الله سبحانه و تعالی نصرت راشي. پوه شی چې د الله سبحانه و تعالی جنت قیمتي دی، نو دا په حق سره وغواړئ او ستاسو اجر له الله سبحانه و تعالی سره دی. ښایي حق ستاسو په لاسونو سره تحقق ومومي او یو څوک به تاسو ته ځواب ووايي چې د اسلام ملاتړ وکړي او یو داسې دولت جوړ کړي چې حق پر خلکو تطبیق کړي او نړۍ ته د دعوت او جهاد له لارې د لارښوونې او رڼا پیغام ورسوي.

«وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ»

ژباړه: «ياد کړه، اې پيغمبره، کله چې الله سبحانه و تعالی له هغو کسانو څخه عهد واخيست چې کتاب ورکړل شوی و چې خلکو ته يې ښکاره کړی او پټ يې نه کړی، خو دوی دغه کتاب شاته وغورځاوه او هغه يې په ټيټه بيه وپلوره. څه ناوړه سودا يې وکړه!» [عمران: ۱۸۷]

د حزب التحرير- ولايه مصر مطبوعاتي دفتر

۱۴۴۸ هـ.ق کال، د صفر ۲۸مه

۲۰۲۴م کال، د سپټمبر ۲مه

د صدور گڼه: ۱۴۴۶/۰۷

ژباړن: اسرار تکل